

זֶקֶן נֵתָן וְכֹל יַעֲבֹד

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ו אֲנִיר (מ"א לעומר) (הילולת רבנו

רבי משה חיים לוצאטו זי"ע)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמֵי:

הַיּוֹרָה הַזֶּה

תִּקּוּן לְמִקְרָה לַיְלָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, לֹאמַר עֲשָׂרָה קַפִּיטָל תְּהִלִּים בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שְׂאֲרַע לוֹ, חַם וְשָׁלוֹם, כִּי יֵשׁ כַּח בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים לְהוֹצִיא הַטָּפָה מִהַקְלָפָה שֶׁלְקָחָה אוֹתָהּ, כִּי תְהִלִּים בְּגִימְטְרִיא לִילִי"ת עִם הַחֲמִשׁ אוֹתֵיזוֹת שֶׁל שְׁמָה שֶׁהִיא הַמְּמֻנָה עַל זֶה כִּידוּעַ, וְצָרִיד לְכוּן בְּשַׁעַת אַמִּירַת תְּהִלִּים, שֶׁתְּהִלִּים בְּגִימְטְרִיא תַפ"ה, שֶׁהוּא מְכוּן בְּמִסְפַּר הַשְּׁנַי שְׁמוֹת אֵל אֱלֹקִים בְּמִלּוּאוֹ כִּזֶּה אֶלְף לָמֶד אֶלְף לָמֶד הִי יוֹד מִם שְׁעַל-יְדֵי הַשְּׁנַי שְׁמוֹת אֵלֹי יוֹצֵאָה הַטָּפָה מִהַקְלָפָה, כִּי הַטָּפָה הִיא בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה כִּידוּעַ, כִּי יֵשׁ בָּהּ כַּח אֵשׁ וּמִים חֲמִימוֹת וְלַחוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְעַל יְדֵי הַשְּׁנַי שְׁמוֹת אֵל אֱלֹקִים הַנ"ל שֶׁהֵם בְּחִינַת חֶסֶד וּגְבוּרָה כִּידוּעַ שֶׁהֵם גִּימְטְרִיא תְּהִלִּים כַּנ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹצִיאִין הַטָּפָה מִשָּׁם, וְזֶה צָרִיד לְכוּן בְּשַׁעַת אַמִּירַת תְּהִלִּים:

וְעַל-כֵּן צָרִיד לֹאמַר עֲשָׂרָה קַפִּיטָל, כִּי יֵשׁ עֲשָׂרָה מֵינֵי זְמָרָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת הָעֲשָׂרָה לְשׁוֹנוֹת שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים כַּמּוּבָא (בְּגִמְטְרִיא פְּסָחִים קי"ז וּבִזְהַר): שֶׁהֵם אֲשֶׁרֵי וְלִמְנַצְחָ וּמִשְׁכִּיל וְהַלְלוּיָהּ וְכוּ' עֵינִן בְּפִירוּשׁ רַש"י, וְיֵשׁ כַּח בְּכָל לָשׁוֹן וְלָשׁוֹן שֶׁל הָעֲשָׂרָה לְשׁוֹנוֹת הַנ"ל לְבַטֵּל כַּח הַקְלָפָה הַנ"ל, כִּי כָּל אֶחָד מֵאלוֹ הַלְשׁוֹנוֹת, הֵם הַפֶּךְ הַקְלָפָה הַנ"ל, כִּי אֲשֶׁרֵי הוּא לָשׁוֹן רְאִיָּה

זֶה הַחֶסֶד הַגָּדוֹל וְהַיָּחִיד שֶׁל הַיְיָ

ג'תקל"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְהַסִּתְּכֹלוֹת, הַפֶּךְ הַקְּלָפָה הַנִּלְשָׁעָר כְּחָה מִקְּלוֹל הַרְאוֹת,
מְבַחֲנֵת "וְתִכְהִי עֵינֶיךָ מֵרְאוֹת", בְּבַחֲנֵת "יְהִי מְאֹרֶת" חֶסֶד,
וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה (תְּקוּנֵי זְהַר תְּקוּן מ"ד דף ע"ט): 'דָּא
לִילִית' נִמְצָא שְׁעָר כְּחָה מִקְּלוֹל הַרְאוֹת, וְאֲשֵׁרִי שְׁחֹא לְשׁוֹן
רְאוֹת הִיא הַפֶּךְ מִמְּנָה:

וְכֵן מִשְׁכִּיל, כִּי הִיא בְּחִינַת מְשִׁכֵל, וּמְשִׁכִּיל הוּא הַפֶּךְ מִזֶּה, וְעֵינֶיךָ
זֶה עֵינֶיךָ בְּמָקוֹם אַחֵר (לְעֵיל בְּסִימָן י"ט). כִּי עָקֵר כְּחָה לְהַחֲטִיב אֶת
הָאָדָם בְּמִקְרָה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, הוּא עַל-יְדֵי לְשׁוֹן תְּרַגּוּם, שְׁחֹא בְּחִינַת
מְשִׁכִּיל עַל יְדֵי תְּרַגּוּם, שְׁחֹא מְעַרְב טוֹב וְרָע, לְפַעְמִים מְשִׁכֵל
וְלְפַעְמִים מְשִׁכִּיל עֵינֶיךָ שָׁם:

וְכֵן הַלְלוּיָהּ, הַפֶּךְ הַקְּלָפָה, שְׁשֻׁמָּה לִילִית, עַל שֶׁהִיא מִיְלָלָת
בִּילָלָה תְּמִיד, וְהִלֵּל הַפֶּךְ יִלָּלָה, כִּי אֹתֵינִי הַלְלִי הֵם הַפֶּךְ
יִלָּלָה: וְהַשָּׂאָר לֹא פִירָשׁ.

גַּם הַטָּפָה בָּאָה מִהַדְּעָת שְׁחֹא בְּחִינַת חֶסֶד וְגְבוּרָה כִּידוּעַ, כִּי
גַּם הַטָּפָה הִיא בְּחִינַת חֶסֶד וְגְבוּרָה כִּנְ"ל, וְיָדוּעַ שְׁחֹא הַדְּעָת
הוּא בְּחִינַת חֲמִשָּׁה חֶסֶדִים וְחֲמִשׁ גְּבוּרוֹת, עַל כֵּן צָרִיךְ לֹמַר
עֲשֶׂרָה קְפִיטָל:

וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים ל"ב): "לְדוֹד מְשִׁכִּיל אֲשֵׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע רָאשֵׁי-
תִבּוֹת נֶאֱפָה. שְׁחֹא נִכְנַע עַל יְדֵי בְּחִינַת לְדוֹד מְשִׁכִּיל, דְּהִינּוּ
תְּהִלִּים:

אַחֲרֵי-כֵן גָּלָה רַבְּנוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, הָעֲשָׂרָה קְפִיטָל תְּהִלִּים
בְּפִרְטִיּוֹת, שְׁצָרִיךְ לְאַמְרָם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שִׁיקְרָה לוֹ,
חֶסֶד וְשָׁלוֹם, מִקְרָה בְּלָתִי טָהוֹר, וְאֵלּוּ הֵן, מִכְּתָם לְדוֹד, ט"ז: לְדוֹד
מְשִׁכִּיל, ל"ב: אֲשֵׁרִי מְשִׁכִּיל אֵל דָּל, מ"א: כְּאֵיל תִּעְרַג, מ"ב:
לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת, נ"ט: לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן, ע"ז: תְּפִלָּה לְמִשְׁחָה,

צ': הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, ק"ה: עַל נִהְרוֹת בְּבֵל, קל"ז: הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, ק"נ: וְאָמַר: שְׂאֵלוּ הַעֲשָׂרָה קְפִיטֵל תְּהִלִּים, הֵם תִּקּוּן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְמִקְרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִי שְׂזוּכָה לְאִמְרָם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, אֵין צָרִיךְ לְפָחַד עוֹד כְּלָל מִפְּנֵי הַנּוֹרָא שֶׁל הַמִּקְרָה, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי בּוֹדֵאֵי נִתְתַקֵּן עַל יְדֵי זֶה: (וְעֵינַי עֲנִין זֶה בְּ"לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן – תְּנִינָא" בְּסוּפּוֹ):

הַתּוֹרָה

תְּעִיתִי כְּשֶׁהָ אֵבֶד בְּקֶשׁ עֲבָדָךְ וְכוּ' (תְּהִלִּים קי"ט). כִּי יֵשׁ חֲלוּק גָּדוֹל בְּעֵבְרָה שְׁעוֹשֶׂה הָאָדָם, חֵם וְשָׁלוֹם, בֵּין אִם נִתְעוֹרֵר תִּכְפֹּף וּמִיד וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי אֶפְשָׁר לוֹ בְּקַל לְחַזֵּר לְמִקּוּמוֹ. כִּי עֵדִין לֹא נִתְרַחַק הַרְבֵּה מִהַדָּרֵךְ הַטּוֹב.

כִּי כְּשֶׁעוֹשֶׂה עֲבָרָה, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי הוֹלֵךְ וְנוֹטָה מִהַדָּרֵךְ הַיָּשָׁר אֶל דֶּרֶךְ אַחֵר מְקַלְקֵל וְשֵׁם יוֹצֵאִים מֵאוֹתוֹ הַדָּרֵךְ כִּפְתָה וְכִפְתָה נְתִיבוֹת וּדְרָכִים תּוֹעִים וּמְקַלְקְלִים מְאֹד, שְׂכַשְׁמַתְחִילִין לִילֵךְ, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּאוֹתוֹ הַדָּרֵךְ הָרָע, אֲזִי תּוֹעִים וְנִבּוֹכִים בְּאֵלּוּ הַדְּרָכִים עַד שֶׁקִּשָּׁה לָשׁוּב וּלְצֵאת מִשָּׁם, אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְדַכּוֹ לְקִרְוֹת אֶת הָאָדָם תִּכְפֹּף כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁהוּא תּוֹעֵה מִדָּרֵךְ הַשָּׂכֵל, וְקוֹרְאוֹ שִׁישׁוּב לְאַחֲרָיו וּלְכָל אֶחָד קוֹרֵא לְפִי בְּחִינַתּוֹ, יֵשׁ שְׂקוֹרְאוֹ בְּרַמְיָהּ, וְיֵשׁ בְּקִרְיָהּ מִמָּשׁ, וְיֵשׁ שְׂבוּעֵט בּוֹ וּמִכְהוֹ, וְזֶהוּ הַקְּרִיָּאָה שְׁלוֹ, כִּי אֲוִרִיתָא מִכְרִזַּת קַמִּיהוּ "עַד מָתִי פְתִיִים תֵּאֱהָבוּ פְתִי", וְהַתּוֹרָה, הוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא קוֹרֵא אוֹתָם וּמְבַקְשָׁם שִׁיחֲזְרוּ אֵלָיו.

וְעַל־כֵּן כְּשֶׁעֵדִין לֹא נָטָה הַרְבֵּה מִדָּרֵךְ הַיָּשָׁר, אֲזִי אֶפְשָׁר לוֹ בְּקַל לָשׁוּב, מִחֲמַת שֶׁהוּא מִכִּיר עֵדִין אֶת הַקּוֹל וְרַגְלֵי

זֶה סְמוּךְ הָיָה אֶצְלֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ קוֹל הַתּוֹרָה וְעֵדִין לֹא שָׁכַח אֶת הַקּוֹל, וְעֵדִין לֹא תָעָה הַרְבֵּה בְּאֵלֹי הַדְּרָכִים הָאֲחֵרִים הַתּוֹעִים וְהַנְּבוֹכִים, וְעַל כֵּן בְּקֹל אֲפֹשֶׁר לוֹ לָשׁוּב, וְהוּא כְּמִשַׁל הָרוּעָה שֶׁכֹּאֲשֶׁר שָׁה אֶחָד תּוֹעָה מִהַדְרָךְ אֲזִי תִכְרַף הוּא קוֹרֵא אוֹתוֹ, וְכִשְׁהַשָּׁה עֵדִין לֹא תָעָה הַרְבֵּה מִהַדְרָךְ, אֲזִי הוּא מִכִּיר הַקּוֹל וְהוֹלֵךְ אַחֲרָיו תִּכְרַף. אֲבָל כְּשֶׁכָּבַר נִטָּה הַרְבֵּה מִהַדְרָךְ, אֲזִי כָּבַר שָׁכַח אֶת הַקּוֹל וְאִינוֹ מִכִּיר בּוֹ. וְגַם הָרוּעָה מִיֵּאֵשׁ עוֹד מְלַבֵּק שׁוֹ, מִחֲמַת שְׂזֵה זְמַן רַב שֶׁהִלֵּךְ וְתָעָה מֵאֵתוֹ, כֵּן כְּשֶׁכָּבַר הָאֲרִיךְ זְמַן, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּרִשְׁעוֹ, וְנִטָּה וְתָעָה הַרְבֵּה מִהַדְרָךְ הַיָּשָׁר לְאֵלֹי הַדְּרָכִים הַמְקַלְקְלִים וְהַתּוֹעִים וְהַנְּבוֹכִים וְהַמְבַלְבְּלִים אֲזִי קָשָׁה לוֹ לָשׁוּב כִּנֵּ"ל:

ג'תקנו - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי וננצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בו, כי זה סמוך היה אצל השם יתברך, והיה שומע קולו קול התורה ועדין לא שכח את הקול, ועדין לא תעה הרבה באלו הדרכים האחרים התועים והנבוכים, ועל כן בקל אפשר לו לשוב, והוא כמשל הרועה שכאשר שיה אחד תועה מהדרך אזי תכרף הוא קורא אותו, וכשהשה עדין לא תעה הרבה מהדרך, אזי הוא מכיר הקול והולך אחריו תכרף. אבל כשכבר נטה הרבה מהדרך, אזי כבר שכח את הקול ואינו מכיר בו. וגם הרועה מיאש עוד מלבקשו, מחמת שזה זמן רב שהלך ותעה מאתו, כן כשכבר האריך זמן, חם ושלום, ברשעו, ונטה ותעה הרבה מהדרך הישר לאלו הדרכים המקלקלים והתועים והנבוכים והמבלבלים אזי קשה לו לשוב כנ"ל:

ודע שאלו הדרכים המקלקלים והתועים, כשאדם תועה בהם, חם ושלום, הרבה מאד, אפשר לפעמים שיתעה מאד וילך באלו הדרכים הנבוכים, ואזי דיקא מרב תעותו בהם, יתהפך וישוב עד שיהיה סמוך מאד למקומו הראשון, ולא יהיה רק הרחק מעט בינו לבין מקומו הראשון, ובקל על ידי נסיון קל ישוב עוד למקומו, אבל כשהשם יתברך קוראו ומזמין לו הנסיון, אינו מכיר בקול, ואינו חושש לשוב למקומו, וזה הוא החלוק שבין עול ימים לזקן, כי מי שעדין בבחרותו ועדין לא הזקין בחטאיו, אפשר לו יותר לשוב מהזקן מחמת שעדין הוא סמוך ולא שכח את הקול הקריאה.

וזה, "תעיתי כשה אבד, הינו שתעיתי מהדרך הישר כשה אבד הנוטה מהדרך כנ"ל, על כן אני שואל מלפניך, בקש עבדך, כי מצותיך לא שכחתי, הינו שתמהר לבקשני, כל זמן שאני זוכר עדין את הקול הקריאה של התורה והמצוות,

וזהו: "בִּקְשׁ עֲבֹדָה כִּי מִצֹּתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי", שְׁתַּמְהַר לְבַקֵּשׁנִי תַכְּפֵה, "כִּי מִצֹּתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי" עֲדִין, וְעֲדִין אֲנִי מִכִּיר אֶת קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל הַמְּצֹוֹת שֶׁהֵם הַתּוֹרָה, עַל־כֵּן בִּקְשָׁתִי, שְׁתַּרְחֵם עָלַי לְבַקֵּשׁנִי מִהָרָה מִיָּד, כָּל זְמַן שֶׁעֲדִין לֹא שָׁכַחְתִּי אֶת מִצְוֹתֶיךָ, דִּהְיֵנוּ שֶׁעֲדִין אֲנִי מִכִּיר אֶת קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַמְּצֹוֹת, כִּי כְּשֶׁחָם וְשָׁלוֹם, הָאָדָם נֹזֵק בַּחֲטָאִים קָשָׁה מְאֹד לְבַקֵּשׁוֹ, כִּי כָּבֵד שָׁכַח אֶת קוֹל הַתּוֹרָה וְהַמְּצֹוֹת, וְאִינוּ מִכִּיר בְּקוֹל הַקְּרִיאָה, עַל־כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שִׁימְהַר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַקֵּשׁוֹ לְהַחֲזִירוֹ אֵלָיו, כָּל זְמַן שֶׁלֹּא שָׁכַח עֲדִין לְגַמְרֵי אֶת קוֹל הַתּוֹרָה וְהַמְּצֹוֹת כִּנְ"ל, וְזֶהוּ מֵה שֶׁבִּקְשׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם, "בִּקְשׁ עֲבֹדָה כִּי מִצֹּתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי" כִּנְ"ל:

סדר קצור לקווי מוהר"ן הי"מ:

תקון למקרה לילה – רה

א תקון למקרה לילה רחמנא לצלן, לומר עשרה קפיטל תהלים באותו היום שארע לו חם ושלום, כי יש כח באמירת תהלים להוציא הטפה מהקלפה שלקחה אותה, וצריך לבזבז בשעת אמירת תהלים שתהלי"ם בגימטריא תפ"ה, שהוא מכון כמספר השני שמות אל אלקים במלואו כזה, א"ף ל"ד א"ף ל"ד ה"י יו"ד מ"ם, שעל ידי השני שמות אלו יוצאה הטפה מהקלפה לילית שגימטריא שלה ת"פ, ועם החמש אותיות תפ"ה (כמנין תהלים) שהיא המונה על זה, ומה שצריכין לומר עשרה קפיטל תהלים וקא עין פנים, ואלו הן, מכתם לדוד ט"ז, לדוד משכיל ל"ב, אשרי משכיל אל דל מ"א, באיל תערג מ"ב, למנצח אל תשחת נ"ט, למנצח על ידותון ע"ז, תפלה למשה צ', הודו לה קראו ק"ה, על

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקנ"ח ❦ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צניי מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

נְהָרוֹת בְּכָל קל"ז, הִלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ ק"נ, וְהֵם תִּקְוֵן גְּדוֹל
מְאֹד לָזֶה, וּמִי שְׂזוּכָה לְאִמְרָם בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֵין צָרִיךְ לִפְחֹד עוֹד
כָּל מִפְנֵם הַנּוֹרָא הַזֶּה כִּי בּוֹדֵאי נְתִיקָן עַל-יְדֵי-זֶה:

תעיתי כשה אבד – רו

א הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דְּרַכּוֹ לְקָרוֹת אֶת הָאָדָם תִּכְף כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁהוּא תוֹעָה
מִדֶּרֶךְ הַשֵּׁכֶל, יֵשׁ שְׂקוֹרָאוּ בְּרַמְיָהּ וְיֵשׁ בְּקַרְיָאָה מִמֶּשׁ, וְיֵשׁ שְׂבוּעֵט
בוֹ וּמִכְהוֹ, וּכְשֶׁעֲדִין לֹא נָטָה הַרְבֵּה מִדֶּרֶךְ הַיִּשָּׁר אָז אֶפְשָׁר לוֹ בְּקַל
לָשׁוּב מִחֲמַת שֶׁהוּא מִכִּיר עֲדִין אֶת הַקּוֹל וְרָגִיל בוֹ, כִּי זֶה סָמוּךְ
הָיָה אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעֲדִין לֹא שָׁכַח אֶת הַקּוֹל, אֲבָל כְּשֶׁכָּבַר נָטָה
הַרְבֵּה מִהַדֶּרֶךְ אָז כָּבַר שָׁכַח קוֹל הַתּוֹרָה וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוֹ מִכִּיר
בוֹ, וְקָשָׁה לוֹ אָז לָשׁוּב, כְּמִשַּׁל הָרוּעָה שֶׁתָּעָה אֶצְלוֹ שֶׁהַ מִהַדֶּרֶךְ,
וְכִּי־אֲשֶׁר לֹא תָעָה הַרְבֵּה עֲדִין, אָז מִכִּיר אֶת קוֹל הָרוּעָה, וְכִּשְׁהָרוּעָה
קוֹרָא אוֹתוֹ הוֹלֵךְ אַחֲרָיו תִּכְף אֲבָל כְּשֶׁתָּעָה הַרְבֵּה מִהַדֶּרֶךְ, כָּבַר
שָׁכַח אֶת קוֹל הָרוּעָה וְאֵינוֹ מִכִּיר בוֹ, וְגַם הָרוּעָה מִיֹּאֵשׁ מְלַבֵּק־שׁוֹ
מִחֲמַת שְׂזֵה זְמַן רַב שֶׁתָּעָה מֵאֵתוֹ. עַל כֵּן צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ וְלַצֶּעֶק בְּקוֹל גְּדוֹל מֵעֵמֶק הַלֵּב "תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד בִּקְשׁ
עֲבֹדְךָ", הֵינּוּ שֶׁתִּמְהַר לְבַקֵּשׁנִי כָּל זְמַן שֶׁאֲנִי זוֹכֵר עַל כָּל פְּנִים עֲדִין
קוֹל הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, וְזֶה "כִּי מְצוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי" עֲדִין עַל כֵּן
רַחֵם עָלַי וּמְהֵר לְבַקֵּשׁנִי מִיָּד לְמַעַן לֹא אֲבִד חַס וְשָׁלוֹם:

סדר ימני מוהרנ"ת ה'תשנ"א:

לֹא בְּשַׁנַּת תִּקְוֵן הַנִּ"ל בְּסוּפוֹ אַחַר שֶׁבֵּא מְלַמְבְּרָנִי לְפָנָה הִבִּיא לוֹ
אִישׁ אֶחָד כִּסָּא נִפְלְאָה שֶׁעֲשָׂאָה בְּעֶצְמוֹ בְּיַפִּי וְאַמְנוֹת גְּדוֹל וְאָז
בְּסָמוּךְ אַחַר כֵּךְ סִפֵּר הַמְרָאָה הַנּוֹרָאָה שֶׁרָאָה שֶׁהִבִּיא לוֹ כִּסָּא
וְהָיָה אֵשׁ סְבִיבָה וְכוּ' (וּנְכַתְבָּה בְּמָקוֹם אַחַר (חיי מוהר"ן פ"ד)) וְאֲנִי לֹא

זכיתי להיות אצלו בשעה שספר זאת המעשה ולא שמעתייה מפיו הקדוש רק מפי חברי אחר כך בראש השנה שנת תקס"ט אמר התורה תקעו הראשונה הנדפסת בתחלת הספר לקוטי תנינא, וזאת התורה היא כמו פרוש על המעשה הנוראה של הכסא הנ"ל, והדברים עתיקים נפלאים ונוראים מאד איך שמתקבצין ומתחברין עניני המעשה הנ"ל עם התורה הנ"ל ואין להאריך בזה כאן:

לב והנה בראש השנה זה לא היה שום דרך הטבע שיאמר תורה ברבים, בפרט לפני אנשים הרבה כאלה שהיה כמה מאות אורחים חוץ בני העיר, והוא היה חלוש מאד מאד ואף על פי כן היה השם יתברך בעזרנו ונמר כל התורה ברבים באריכות נפלאה, כדרך הנורא, אשרי און השומעה ואחר כך לא היה באפשרי להטריחו שאכתבנה בפניו כי היה עליו לטרח גדול והוא היה חלוש מאד והשם יתברך עזרני בדרךיו הנפלאים שיגעתי בכמה יגיעות עד שכתבתי אותה והראיתי לפניו והוטבה בעיניו בעזרת השם יתברך:

לג אחר ראש השנה הנ"ל שלח את אחיו הרב רבי יחיאל זכרון לברכה למז'בוז' שילך על ציון קברו הקדוש של הבעל שם טוב זכר צדיק לברכה, ויבקש עליו רחמים שיתן לו השם יתברך רפואה שלמה למחלתו הכבדה רחמנא לצלן והפציר חברי רבי נפתלי את רבי יחיאל הנ"ל שיקבל אותו גם כן לקהלת קדש מז'בוז' כי היה חפץ גם כן להיות על קבר הבעל שם טוב זכרון לברכה, ומלא רצונו והבטיחו לקבלו עמו אחר כך נודע לי הדבר והפצירתי גם כן הרבה את רבי יחיאל עד שנתרצה עמי גם כן לקבל אותי לשם ונסענו שנינו עם רבי יחיאל הנ"ל לקהלת קדש

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תר - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מז'בוז' בין כסה לעשור והיינו שם ביום הכפורים וקדם יום הכפורים היינו על קבר הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה ואז הראינו שם את ספרו לקוטי מוהר"ן שנדפס מחדש לפני איזה אנשים מפלגים והוטב בעיניהם מאד מאד בלי שעור ואחר יום הכפורים חזרנו משם ומדי עברנו בקהלת קדש נעמירוב נתעבבתי בנעמירוב בביתי על חג הסוכות והם נסעו לכאן לקהלת קדש ברסלב ואחר ימים הראשונים במוצאי שבת מיד נסעתי לברסלב והייתי בכאן עד אחר שמחת תורה:

סדר לקוטי עצות היומני:

ה על-ידי נדר, והינו שידר איזהו נדר ויקים מיד, על-ידי-זה זוכה לענג שבת, שהוא בחינת אכילה בקדשה. והזוכה לבחינת ענג שבת, אז אין צריך לצום, כי פועל באכילתו מה שפועל על-ידי הצום, הינו להכניע הכעס, ולהחזיר לעצמו חכמתו, שהוא צלם אלקים המאיר בפניו ועל-ידי-זה אויביו נופלים לפניו (שם סי' נו).

ו אכילת שבת יקרה וקדושה מאד, כי אכילת שבת נעשה קדשה ואלהות גמור, בלא תערבת סיגים כלל, ואין חלק להסטרוא אחרא מאכילת שבת כלל וכלל, כי אכילת שבת קדש הוא כלו אלהות, כלו קדש. ועל-ידי אכילת שבת נתבטל הכעס, כנזכר לעיל, וכל שלטני רגזין פלהו ערקין ואתעברו, ואז כלא אהבה ושלום (שם).

ז גם צריכין להרבות בצדקה, ואז יזכה גם לשלום רב, הינו שיזכה לשלום שיש לו פה, על-ידי ענג אכילת שבת עם הצדקה. שיש שלום שאין לו פה, הינו שיש שלום בין בני-אדם, אבל אין יכולין לדבר זה עם זה. אבל על-ידי אכילת שבת עם הצדקה זוכין לשלום שיש לו פה, הינו שהשלום בשלמות, שמדברים זה עם זה,

כי הִפָּה נְשָׁלַם בְּאוֹר גְּדוֹל בְּשַׁעַת אֲכִילַת שַׁבָּת (שם).

ח בְּשַׁבָּת נִמְשָׁךְ עַל-יַדֵּי הַצַּדִּיק בְּחִינַת לָחֵם מִשְׁנָה, הֵינּוּ מִשְׁנָה-תּוֹרָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה זֹכִין לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵיתָא בְּשַׁבָּת עַל חַד תְּרִין. וְשַׁבָּת מִשְׁפִּיעַ לְכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמְשַׁלַּח הָאֲרוֹתָיו לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת, וּמַרְפֵּא רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף (שם סי' נח).

ט עַל-יַדֵּי הָאֲרַת שַׁבָּת נִתְעוֹרַר הָעוֹלָם לְתִשׁוּבָה מֵאֲהָבָה. וְאִז כָּל הַכְּשָׁרִים שֶׁבְּדוֹר נִתְרַפְּאִים מֵהִיפּוּרִים שֶׁסָּבְלוּ מִקֶּדֶם, וְנַעֲשִׂים מְכַבְּדִים בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, וְנִתְיַפֵּים וְנִתְכַבְּדִים בְּעֵינֵי כָל. וְכָל אֶחָד לְפִי כְשָׁרוֹתוֹ, כִּן מְקַבֵּל יָפִי וְהַדָּר וְנִתְגַּדֵּל כִּן בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת; וְלִפִּי הַגְּדֻלָּה וְכָבוֹד שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְפִי כְשָׁרוֹתוֹ כַּנֶּ"ל, כִּן יְכוֹל לְקַבֵּל הַתְּחִלָּה שׁוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהַשְּׁפִיעַ צַדִּיק הַדּוֹר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת (שם).

י עַל-יַדֵּי שֶׁמְקָרֵב נְפֹשׁוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יַדֵּי הַתְּבוּדוֹת, שֶׁמִּתְבוּדֵד וּמְשִׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ וְשׁוֹפֵט וְדָן אֶת עַצְמוֹ עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה, עַל-יַדֵּי-זֶה זֹכֶה לְשִׁמְרַת שַׁבָּת, שֶׁהוּא בְּטוֹל הָרַע וְהַקְּלָפוֹת (שם סי' נט).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־יִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי:

וְקָרָא הַמֶּלֶךְ לְחַכָּם אֶחָד וְלֵאמֹתוֹ הֵתָם הַנֶּ"ל וְשִׁלַּחְם לְהַשְׁנִי בָּנִים הַנֶּ"ל, וְנָתַן בְּיָדָם אֲגָרוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד גַּם נָתַן בְּיָדָם אֲגָרֹת לְהַגְּאֵבִירֵי נִיר [מוֹשֵׁל הַמַּחֲזִיז] שֶׁל הַגְּאֵבֵרֵי נִיא [הַמְּשַׁל הַמַּחֲזִיז], שֶׁאֵלוֹ הַשְּׁתֵּי בָּנִים הֵם תַּחַת מְשַׁלְתּוֹ, וְצִוָּה בְּהַאֲגָרֹת, שֶׁהַגְּאֵבִירֵי נִיר יִשְׁלַח לָהֶם אֲגָרוֹת מִשְׁמוֹ לְהַחֲכָם וְהֵתָם כִּדֵּי שֶׁלֹּא יִתְפַּחְדּוּ, וְיִכְתֹּב לָהֶם, שֶׁאֵין הַדְּבָר נְחוּץ, וְאֵין הַמֶּלֶךְ גּוֹזֵר דְּוָקָא שֶׁיִּבּוֹאוּ רַק הַדְּבָר תְּלוּי בְּרַצוֹנָם: אִם הֵם רוֹצִים-יִבּוֹאוּ, רַק שֶׁהַמֶּלֶךְ חָפֵץ לְרְאוֹתָם.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תר"ב ❦ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדק מצד רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

וְנָסְעוּ אֱלֹהֵי הַשְּׁלוּחִים-הַחֲכָם וְהַתָּם-וּבָאוּ לְהַגְאֵבִירֵינִיר וְנָתְנוּ לוֹ
הָאֲגָרֶת וְשָׂאל הַגְּאֵבִירֵינִיר עַל אֱלֹהֵי הַשְּׁנִי בָּנִים, וְאָמְרוּ לוֹ, שֶׁהַחֲכָם
הוּא חָכָם מִפְּלֶג וְעֵשִׂיר גָּדוֹל וְהַתָּם הוּא תָם בְּיוֹתֵר, וַיֵּשׁ לוֹ כָּל
הַמְּלָבוּשִׁים שֶׁל הַפְּעֵלִין כַּנִּל וְנִתְיַעַץ הַגְּאֵבִירֵינִיר, שֶׁבּוֹדֵאֵי אֵין
רְאוּי לְהִבִּיאוֹ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ פְּעֵלִין, וְעָשָׂה לוֹ מְלָבוּשִׁים
כְּרְאוּי, וְהִנִּיחַ בְּתוֹךְ הָעֵגְלוֹת-צָב שֶׁל הַתָּם, וְנָתַן לָהֶם אֲגָרוֹת כַּנִּל
וְנָסְעוּ הַשְּׁלוּחִים וּבָאוּ לְשֵׁם וְנָתְנוּ הָאֲגָרוֹת לָהֶם: הַחֲכָם-לְהַחֲכָם,
וְהַתָּם-לְהַתָּם. וְהַתָּם, תִּכְרַף שֶׁהִגִּיעַ לוֹ הָאֲגָרֶת, אָמַר לְהַתָּם הַשְּׁלִיחַ
שֶׁהִבִּיאוֹ: הֲלֹא אֵינִי יוֹדֵעַ מַה כָּתוּב בּוֹ; קָרָא אוֹתוֹ לְפָנָיו! הַשִּׁיב לוֹ:
אֲנִי אֲסַפֵּר לָךְ בְּעַל-פִּיהַ מַה שֶׁכָּתוּב בּוֹ-שֶׁהַמֶּלֶךְ רוֹצֵה שֶׁתָּבוֹא אֵלָיו
שָׂאל תִּכְרַף: רַק בְּלִי לִיצְנוֹת! הַשִּׁיב לוֹ: בּוֹדֵאֵי אֶמֶת, בְּלִי לִיצְנוֹת
וְנִתְמַלֵּא שְׂמֵחָה תִּכְרַף וְרִץ וְאָמַר לְאִשְׁתּוֹ: אִשְׁתִּי, הַמֶּלֶךְ שָׁלַח
בְּשִׁבְלִי! וְשָׂאלָה אוֹתוֹ: עַל מָה וְלָמָּה? וְלֹא הָיָה לוֹ פָּנָאֵי לְהַשִּׁיבָהּ
כָּלֵל, וְתִכְרַף נִזְדַּרְזַר בְּשְׂמֵחָה וְהִלֵּךְ וְנָסַע עִם הַשְּׁלִיחַ תִּכְרַף וְנִכְנַם וַיֵּשֶׁב
בְּתוֹךְ הָעֵגְלוֹת-צָב וּמָצָא שָׁם הַבְּגָדִים הַנִּל וְשָׁמַח יוֹתֵר וַיּוֹתֵר.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

- (ג) ר"ח שחל להיות בשבת כולל במוסף בברכה רביעית שבת ור"ח וחותם מקדש השבת וישראל וראשי חדשים:
- סימן תכו (א) הרואה לבנה בחדושה מברך אשר במאמרו ברא שחקים וכו': הגה ואין לקדש החדש אלא בלילה בעת שהלבנה זורחת ונהנין מאורה (אגור): (ב) אין מברכין על הירח אלא במוצאי שבת כשהוא מבושם ובגדיו נאים: הגה ודוקא אם ליל מוצאי שבת הוא קודם י' בחדש אז ממתניין עד מוצאי שבת אבל אם הוא אח"כ אין ממתניין עד מוצאי שבת שמא יהיו ב' לילות או ג' או ד' עננים ולא יראו הלבנה ויעבור הזמן וכשמקדשין אותה בחול יש ללבוש בגדים

נאים (ת"ה סימן ל"ה) אין מקדשין הלבנה קודם תשעה באב ולא קודם יום הכיפורים (מהרי"ל) ובמוצאי יוה"כ מקדשין אותה דאז שורין בשמחה אבל לא במוצאי ת"ב או שאר תענית (ד"ע) ואין מקדשין אותה במוצאי שבת שחל בו יום טוב (מהרי"ל הלכות י"ט) ותולה עיניו ומיישר רגליו ומברך (מעומד) (טור) ואומר שלש פעמים סימן טוב תהיה לכל ישראל ברוך יוצרך וכו': הגה ורוקד ג' פעמים כנגדה ואומר כשם שאני רוקד כו' ואומר תפול עליהם וגו' ולמפרע כאבן ידמו כו' ג' פעמים ויאמר לחבירו ג"פ שלום עליך (הגה החדשות) ומשיב הוי כשואל (טור) ונוהגין לומר דוד מלך ישראל חי וקיים שמלכותו נמשל ללבנה ועתיד להתחדש כמותה וכנסת ישראל תחזור להתדבק בבעלה שהוא הקב"ה דוגמת הלבנה המתחדשת עם החמה שנאמר שמש ומגן ה' ולכך עושין שמחות ורקודין בקידוש החדש דוגמת שמחת נשואין (בחי פרשת וישב וד"ע): (ג) עד אימתי מברכין עליה עד י"ו מיום המולד ולא י"ו בכלל (ואין לקדש אלא עד חצי כ"ט י"ב תשצ"ג מן המולד) (תשובת מהרי"ל): (ד) אין מברכין עליה עד שיעברו שבעת ימים עליה: הגה ואין מקדשין הלבנה תחת הגג (הגהות אלפסי החדשות):

סימן תכז (א) כשראש חודש שני ימים כותבין בשטרות ביום הראשון ביום ראש חודש שהוא יום שלשים לחדש שעבר (ומונין לחדש מיום השני וכותבין בו בא' לחדש) (טור): הגה כשמעברין השנה כותבין באדר ראשון אדר סתם ובשני אדר השני. (טור):

סימן תכח (א) אלו הימים שאין קובעים בהם המועדים לא אד"ו ראש השנה ולא גא"ו יום הכיפורים ולא זב"ד פורים ולא בד"ו פסח ולא גה"ז עצרת והו"ר לא ג' חנוכה ולא אג"ו צום אסתר ולא בד"ו צום תמוז ואב. לעולם ביום שיהיה פורים יהיה ל"ג לעומר וסימן פל"ג וביום שיהיה חנוכה יהיה עצרת

זֶה חֻקֵי הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ בְּיַד מֹשֶׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ג'תרכ"ד
זֶה חֻקֵי הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ בְּיַד מֹשֶׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
זֶה חֻקֵי הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ בְּיַד מֹשֶׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כשיהיו כסדרן או חסרים: (ז) אלו הימים שהוקבעו בהם ראשי חודשים ולא בזולתם ניסן אגה"ז אייר בגה"ז סיון אגד"ו תמוז אגה"ו אב בדו"ז אלול אבד"ו תשרי בגה"ז מרחשון גדו"א כסליו א"ב ג"ד ה"ו טבת אבגד"ו שבט בגדה"ז אדר זבד"ו (ובעיבור אדר הראשון בדה"ז ושני בדו"ז): (ג) סימן לקביעת המועדים א"ת ב"ש ג"ר ד"ק ה"ץ ו"ף פירוש ביום א' של ראשון של פסח יהיה לעולם ת"ב וסימן על מצות ומרורים יאכלוהו ביום ב' בו שבועות וביום ג' בו ר"ה ביום ד' בו קריאת התורה שהוא שמחת תורה ביום ה' בו צום כפור ביום ו' בו פורים שעבר:

סֵדֶר לְקִוּי תְּפִלֹת הַיּוֹמִי:

תתשמו: רבוננו של עולם רבוננו של עולם, "ה' אלקים אמת גדול העצה ורב העלייה", אתה יודע את כל זה רחם על כלל ישראל ועלי ושלח לנו הארה נפלאה מעולם התקון שנמשך על ידי משיח צדקנו, באפן שיתתקן התיק"ו בתקון נפלא ואמת, ויפשטו כל האיבעיות ויתבררו על נכון כל הספקות וכל הספק ספקות שבועולם, ונזכה תמיד לעצה שלמה וטובה באמת בכל הדברים שבועולם:

תתשמו: ותרחם עלינו ותלמדנו דרך האמת איך לאונן ולקונן על חרבן בית המקדש בכל-עת, ובפרט בכל לילה ולילה בחצות ממש ובמים של בין המצרים ובפרט בתשעה באב לומר "איכה" וקינות בלב נשבר ונדכה באמת לאמתו ונשפך לבנו פמים נזכה פני ה' נתן בעפר פינו אולי יש תקוה, נבטש ראשינו בכתלי ביתינו על עצם רבוי צרותינו בכלל ובפרט, אשר זה כמה שנים אשר חרבה עירנו ושמים בית מקדשנו ונטל כבוד מבית חיינו, ובכל יום צרתו מרבה מחברו ובפרט עתה אשר יצאו גזרות

קְשׁוֹת וּמִשְׁנוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסַבֵּלם וְחַיֵּינוּ תְלוּיִים
 מִנְּגִיד מִפֶּחַד לְבָבֵנוּ מִשָּׂאָר הַגְּזֵרוֹת קְשׁוֹת הַנְּשַׁמְעִין שְׂרוּצִים לְגֹזֵר
 חֵם וְשָׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן אֹזִי מָה הִיָּה לָנוּ:

תתשמח: מלא רחמים עזרנו שנרגיש צרות ישראל וצרות נפשנו
 בלבנו היטב עד שנזכה לשבר לבנו לפניך באמת, ולשפך לבנו
 במים נוכח פניך ה' צבאות באמת על גדל פשענו ורבו עונותינו
 ועצם קשיות ערפנו, אשר האריכו את גלותנו וגרמו לנו את כל
 צרותינו "נשא לבנו אל כפים אל אל בשמים", נתפס אמונת
 אבותינו הקדושים לצעק ולזעק צעקה גדולה ומרה נשויטט
 בשוקים וברחובות ונתפלל ונעתיר ונזעק ונתחנן אל ה' אל עליון,
 "עד ישקיף וירא ה' משמים", עד שתעזר רחמיך עלינו, ותנחמנו
 מהרה ותגאלנו ותפידנו מכל היסורים ומכל הצרות בכלל ובפרט
 ותאיר עלינו גם עתה הארה נפלאה ממשיח צדקנו, באפן
 שימתיק גם עתה כל הדינים מעלינו בכלל ובפרט ויבטל כל
 הצרות וכל היסורים וכל הגזרות שאינם טובות מעלינו ומעל כל
 ישראל ויאיר עלינו אור האמת בכל עת, ויתקן אותנו תמיד
 בתקונים חדשים ונפלאים, ויודיע ויברר לנו כל הספקות וכל
 האיבעיות וכל חלקת העצה ונזכה תמיד לעצה שלמה באמת
 לאמתו, באפן שנזכה לשוב אליך מהרה באמת ובלב שלם, ולעסוק
 בתורה ותפלה ובמצות ובמעשים טובים כל ימי חיינו:

תתשמט: ותשמרנו ותצילנו תמיד מכל מיני חטאים ועונות
 ופשעים שבעולם, ולא נסור מרצונך ימין ושמאל ויכמרו רחמיך
 על בניך ותביא לנו את משיח צדקנו מהרה ויגאלנו גאלה שלמה
 גאלת עולם, ואז יתקן לנו את בחינת התיק"ו בתכלית התקו"ן
 בתכלית השלמות, ויהיה נמשך האות "נון" מהקיננו"ת לתיק"ו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וַיְהִי נַעֲשֶׂה מִתִּיק"ו תְּקוּ"ן וַיִּתְּבַטְּלוּ כָּל הַקִּינֹת מִן הָעוֹלָם
וַיִּתְּהַפְּכוּ הַקִּינֹת לְתִיקוּ"ן:

תתשנ: מלא רחמים בעל הישועות בעל הנחמות, נחמנו נא מכל
צרותינו, ועזרנו בכל ענינינו וּחפצינו, ופרם עלינו סבת שלומך
ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך זכנו
לְאַמַּת לְאַמַּתוֹ הַצִּילָנִי אוֹתִי וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל מִסַּפְקוֹת וַחֲלָקֹת
הָעֶצָה הַמוֹנְעִים וּמִבְּלָבָלִים מֵעֲבוֹדֹתֶךָ הַרְבֵּה זַכְנוּ לְעֶצָה שְׁלֵמָה
אַמְתִּית בְּכָל עֵת בְּאַפֵּן שְׂאֵזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת, וְלִהְיוֹת
בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה:

תַּפְּלָה קִמַּג תַּשְׁנָא: {מיוסד ע"פ תורה ר"נ} "יחיד" הַמְּשִׁיחַ
"וּמְנַהִיג" הָעוֹלָם בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, וְכָל
אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל וּבְפֶרֶט הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאַפְלוּ כָּל
הַגְּלוֹת וְהַצָּרוֹת וְכָל הַהֲרַפְתְּקָאוֹת הָעוֹבְרִים עָלֵינוּ בְּכָל־לַיּוֹת
יִשְׂרָאֵל וּבְפֶרֶט־לַיּוֹת עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַכֹּל לְטוֹבָה גְּדוֹלָה, כִּי כּוֹנֵן־הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ לְטוֹבָה תָּמִיד, אֲבָל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים מֵעַצָּם חֲשִׁבְתָּ
הַגְּלוֹת אֲשֶׁר אָנוּ שְׂרוּיִם בֵּין הָעַכְשָׁנִים, נִתְּעַרְבֵב וְנִתְּבַלְבֵּל דַּעֲתָנוּ
עַד אֲשֶׁר אֵין בָּנוּ דַּעַת לְהַבִּין וְלִידַע שְׂכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ הַכֹּל
בָּא בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִּית מֵאַתָּה לְטוֹבָתָנוּ וְעַל יְדֵי זֶה אָנוּ מְרַגְּשִׁין
מְאֹד כְּאֵב וּמְכָאוֹב עַצְמֵנוּ רַבּוּי צָרוֹתֵינוּ וְגָלוֹתֵנוּ וּמַה נַּעֲשֶׂה מְרָא
דַּעֲלָמָא כְּלָא, כִּי אֶחָד תְּלוּי בְּחִבְרוּ כִּי הַגְּלוֹת גּוֹרֵם הַסְּתַלְקוֹת
הַדַּעַת, וְהַסְּתַלְקוֹת הַדַּעַת גּוֹרֵם הַגְּלוֹת כִּי עֵקֶר הַגְּלוֹת וְעֵקֶר
הַצָּרוֹת וְהַצָּעֵר שְׂמֵרְגִישִׁין מְרִירוֹת הַגְּלוֹת הַכֹּל הוּא מִחֲמַת
הַסְּתַלְקוֹת הַדַּעַת מַה שְּׂאֵין אָנוּ מְבִינִין וְיִוְדְעִין שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַתְךָ
לְבַד לְטוֹבוֹתֵינוּ הַנְּצַחִיּוֹת, וְלִכְלֵה הַרְשַׁע וְלִהְיוֹת חַטָּאוֹת וְלִהְבִּיא
צֶדֶק עוֹלָמִים כִּי אִם הָיִינוּ שְׁלֵמִים בְּדַעֲתָנוּ לְדַעַת תָּמִיד בְּדַעַת

שָׁלֵם שְׁהַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ מֵאֲתֶךָ, לֹא הָיִינוּ מִרְגִּישִׁים כָּלֵל צֶעַר
הַגָּלוּת, וְאִז הָיִינוּ שָׁבִים אֵלֶיךָ וְהָיִינוּ מִמְּהָרִים לְצֵאת לְחֵרוֹת
מִהַגָּלוּת אֲבָל מִחֲמַת חֲשִׁכַת הַגָּלוּת נִלְכְּדוּ כַּמָּה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ,
שֶׁנִּדְמָה לָהֶם כְּאֵלוּ יֵשׁ טַבֵּעַ חֵם וְשָׁלוֹם וְתוֹלִין בַּטַּבֵּעַ וּמִחֲמַת זֶה
מִרְגִּישִׁין מְרִירוֹת הַגָּלוּת, וְעַל יְדֵי זֶה מִתְאַרְךָ הַגָּלוּת כָּל כָּךְ וְעַתָּה
מֵה נַעֲשֶׂה אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים כִּי אֲרָךְ עָלֵינוּ הַגָּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ
הַשְׁעָבוֹד מְאֹד מְאֹד יוֹם יוֹם נֹאמֵר מַה יְהִיָּה בְּסוֹפְנוּ וְעַד מָתִי וְעַד
מָתִי וְעַד מָתִי, קִין הַפְּלָאוֹת מָתִי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן מָתִי תִשׁוּב הַמְּלוּכָה
לְבֵית דָּוִד מָתִי תִשׁוּב יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ מָתִי תִשׁוּב לְאַרְצֵנוּ וּלְבֵית
מִקְדָּשֵׁנוּ עַד אָנָּה בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסְפֵּד בִּירוּשָׁלַיִם מָתִי תִרְחַם עַל כָּל
צָרוֹת נַפְשֵׁנוּ וּמְרִירוֹתֵנוּ (וּבִפְרָט עַתָּה בְּעַת צָרָה הַקְּשָׁה וְהַמָּרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר
נִגְזְרָה עָלֵינוּ לְהִיּוֹת יְהוּדֵי יַעֲלָה לְמַלְחָמָה אוֹי מִי יָקוּם בָּזֶה, מִי יִכּוֹל לְסַפֵּר צָרָה
הַמָּרָה הַזֹּאת, כִּי רַע וְמָר, כִּי נִגַּע עַד הַנֶּפֶשׁ):